

Tablóavató

2024.10.16.

Beszéd

Tisztelt Igazgató Úr, igazgatóhelyettes Asszony, Tisztelt címzetes igazgató úr, kedves vendégeink, kollégák, kedves diákok!

Egyik kedvenc filmem a Holt költők társasága. Mr. Keating professzor irodalomtanár, már az első óráján magával ragadja fiatal tanítványait, kivezeti őket a teremből és a jelenből a múltba invitálja őket. A képzeletbeli utazást az iskola folyosóján található vitrinek, megkopott tárgyak, régi képek, fotók segítik. És bár a képek régiek „teli vannak életerővel, övük a világ”, aztán arra kéri tanítványait, hogy füleljenek, „mert ha jól figyelnek, meghallhatják mit üzennek Önöknek”. A múlt fontosságára, tartalmára, értékeire irányítja a fiatalság figyelmét.

Gimnáziumunk Pedagógiai Programjában így fogalmazunk a múlt és jelen kapcsolatáról: „Iskolánk évszázados múltra tekint vissza. Egy ilyen nagy múltú intézmény életében a hagyományoknak kiemelkedő szerepük van.”

Egy másik helyen: „új hagyományokat teremtünk, ápolva a régieket.”

Múlt nélkül nincs jövő, nyitottak vagyunk az újra, de csak a múlt értékeit megbecsülve.

2017-ben ünnepelte az iskola fennállásnak 100. évfordulóját. Hosszú hónapokon keresztül készítettük elő a jubileumi évet, kutattunk a múltban, elkészült egy iskolatörténetet bemutató kiállítás, valamint egy évkönyv, mely város történeti szempontból is jelentős lett.

Évkönyveket olvasgattunk fel, tablókat poroltunk le, vagy épp sikerült megírni egy elveszettnek hitt tabló történetét.

Két évvel ezelőtt ismét lapozgattam az évkönyvet, és bár részletes iskolatörténet olvasható oldalakon keresztül, valami mégis hiányzott. Az iskola igazgatói csak felsorolás szerűen jelennek meg az oldalakon, illetve részletesebb ismertetőt nem találunk.

Igazgatóként megtapasztaltam, milyen feladatok hárulnak egy vezetőre, szembesültem azzal, hogy azt, amit én nehéznek gondolok, mi az ahhoz képest, amit elődeim tettek, hogy ez az iskola olyan legyen, amilyennek ma ismeri mindenki.

Tudtam, hogy tisztelegnem kell előttük, ekkor született meg egy emléktábla, egy igazgatói tabló létrehozásának gondolata.

Tervembe beavattam vezetőtársaimat, akik örömmel támogatták lelkesedésemet. Azonnal kutatásba kezdtem, el is szégyelltem kicsit magam, hogy szinte alig tudok néhány igazgatót felsorolni.

Szégyelltem azt is, hogy pár évig nem jelent meg új évkönyve az iskolának, pedig mekkora szerepe van ezeknek az összefoglalóknak. Mekkora segítséget nyújtottak nekem a néha már megsárgult lapok! Talán pont a tabló miatti kutatás okán, az előző év végén újra elkészült a KDG évkönyve.

Hamar összeállt a névsor, sőt kiderült, hogy dr. Krisztin Ernő és Keresztély Ernő ugyanaz a személy. A névváltoztatás okai is külön kutatást érdemelnének.

9 név, 9 személyiség, 9 korszak, 100 év.

Minden igazgatóról sikerült egy ismertetőt összeállítani, mely már a honlapon olvasható. Nekem nem is feladatom ezt most részletezni, mégis engedjék meg, hogy pár szót, hívószót, gondolatébresztőt minden vezetőről szóljak!

dr. Tunner Károly (1917-1932)

Iskolánk első igazgatója

Az ember és tanár: nem lankadó lelkesedésű, bölcs mérsékletű, széleskörű tudású, kivételes rátermettséggel rendelkező. „Lelkét, zúgó hegyipatakok, zöldellő erdők és fenyvesek, szikrázó havasok, fel-felzúgó orkánok és csendes hóesések...” kápráztatták. Szép szintézist valósított meg: a tapasztalt nevelő és széles látókörű igazgató volt.

dr. Krisztin/Keresztély Ernő (1932-1933, 1933-1941)

Bölcsészettudományi doktor, Tanár, igazgató, tankerületi felügyelő. Ember és tanár, tanár és ember. Igazgatóként finoman tapintatos volt. Szigorú fegyelmű, szívember.

A gyermeki féltékenység megértője, nem ítelt pillanatnyi benyomásai után. Mindig és mindenkor: kötelességtudó, partner és segítőtárs.

Jámbor Ferenc (1941-1948)

Jámbor Ferenc 7 éven át (1941-48) ugyancsak megpróbáló időkben igazgatta iskolánkat.

Igazgatása alatt alakult meg az intézet volt növendékeinek szövetsége. Az iskola újjáépítése is az ő idejében történt, miután a háború alatt 2 évig katonai kórházként használták termeit.

Dr. Urbán Tiborné (1948-1955)

Az 50-es évek kemény diktatórikus rendszerében, fenn tudta tartani a folyamatosságot. 1949-től felmenő rendszerben vezették be az orosz nyelvet, mindenki számára kötelezően.

Az iskola neve az 50-es évektől Kanizsai Dorottya Leánygimnázium.

Palkó István (1955-1958)

Palkó István kiváló nyelvész, népköltészetünk, de különösen Vas megye irodalmi életének avatott kutatója, ismerője és értője.

Pár évig tanított csak a Kanizsai Dorottya Gimnáziumban, mivel a szombathelyi tanítóképző főiskola megszervezésével, és igazgatásával bízták meg.

Pauer István (1959-1972)

Neves emberek vallanak arról, hogy a legjobban nevelt gyerekek sokasága került ki a Pauer-iskolából. Az általa vezetett intézetben külön helye és becsé volt a művészeteknek, különösen a kórusművészetnek.

Irányítása alatt bevezették a francia és a német nyelvi képzést. Az udvaron elkészült a műhely és a nyelvi szaktanterem épülete.

A gimnázium akkor kialakult „humanista szellemissége” mindmáig nagy vonzerő.

Fáy József (1972-1988)

Igazgatása idején az iskolában több, jelentős, a tanítás feltételeinek javulását eredményező fejlesztés valósult meg: új tornaterem épült, a tornatermi árkád beépítésével új szaktantermeket, termeket hoztak létre. Kialakították a kémia előadótermet, valamint bevezették a gázfűtést.

Létrehozták az angol nyelvi tagozatot.

Dancs János (1988-1998)

Testnevelés-pedagógia szakos tanár.

Az ő igazgatása alatt voltam én is kanizsais diák, sőt tanáromként is köszönhetem. 4.-esként ő tanította a testnevelést, még most is itt cseng a fülemben bátorító szava a „Coloskám” megszólítással. Röplabdát tanultunk tőle.

10 éven keresztül vezette gimnáziumunkat.

1989-ben elkészült az orvosi rendelő, a biológia előadóterem, német szaktanterem, karbantartó műhely. 1990-ben felújították az udvari sportpályát. 1991-ben számítástechnika, valamint nyelvi szaktanteremmel bővült az iskola.

Igazgató Úr szívügye volt a nyolc osztályos tagozat létrehozása, melynek első diákjai az 1991/92-es tanévben megkezdhatték tanulmányaikat.

Módos Tibor (1998-2018)

Igazgató úrra mint mentoromra tekintek, köszönettel tartozom neki, hiszen első perctől bizalmába fogadott, és irányította fejlődésemet. Szívügye volt az egységes tanári kar, valamint a KDG fejlesztése.

Igazgatói tevékenységét az iskolai hagyományokhoz kapcsolódva az idegen nyelvek megerősítésével, a beiskolázási stratégia átalakításával kezdte.

Fejlesztések sora indult meg: a számítógéppark megújítása, teljes cseréje, tanári kialakítása, könyvtár felújítása, nyelvi tanterem, nyelvi labor létrehozása, infrastrukturális fejlesztések sora: a központi fűtés bevezetése, a tornaterem felújítása, a vizesblokkok, ablakok cseréje.

2007-ben bevezette a magyar-angol két tanítási nyelvű képzést.

Nagyszabású ünnepség- és programsorozatot szervezett kollégáival az iskola 100. születésnapjának megünneplésére.

Munkáját az innováció, az új iránti nyitottság, az új módszerek segítése, kezdeményezések felkarolása jellemezte.

Hálával gondolok arra is, amikor arra kért, segítsem munkáját, legyek a helyettese. Hatalmas tapasztalaton alapuló tanácsai mai is iránymutatók munkámban.

Beszédem végéhez közeledve köszönetet mondok Nagy Tamás tanár úrnak, hogy az ötleteim alapján megálmodta a tablót. Hálásan köszönöm Tóth Ákosnak és a Tóth fotónak, hogy a tervekből kézzelfogható gyönyörű alkotást készített.

Tisztelt Vendégeink!

Dr. Tunner Károly az első tanévnyitó beszédét ezekkel a szavakkal kezdte:
*„Miként a vándor, ha útjában egy kimagasló ponthoz, távolságjelölőhöz ér, meg-
megáll, hogy visszapillantson a megtett útra, úgy járunk mi is....”*

Úgy járunk mi is most a tablóavató kapcsán. Az iskolába lépve tisztelgünk a múlt előtt, erőt merítünk, jól fülelünk, meghalljuk mit üzennek, majd tovább haladva, a hagyományos értékek mentén a jelent és a jövőt építjük az új diákokkal.

Köszönöm, hogy meghallgattak!